

Blik op het waterhoen

Deze bijdrage heeft als doel inzicht te geven in de stand van zaken na het eerste onderzoekkwartaal van het waterhoen als Vogel van het jaar 2012.

Dick A. Jonkers & Jan Mooij

Op 1 april, dus na drie maanden onderzoek, waren 213 meldingen ingestuurd, afkomstig van bijna veertig waarnemers. Ongetwijfeld bevinden zich onder de bijna 800 leden veel meer mensen die tijdens het buiten zijn waterhoentjes signaleren. Aan hen het verzoek om die via www.vwggooi.nl te melden.

De tussenstand geeft aan dat het waterhoen een vertrouwde verschijning is op veel plaatsen binnen de bebouwing, waar voldoende water aanwezig is in enigerlei vorm. Uit dit leefgebied zijn veel waarnemingen ingestuurd. Een voorwaarde om ze daar aan te treffen is dan wel dat voldoende begroeiing voorkomt, die kan fungeren als dekking, broedplaats en foerageergebied. Soms vervullen gazons of groenstroken een deel van laatstgenoemde functie. In het buitengebied is zijn biotoop niet zo overzichtelijk en het waarnemen van het waterhoen een stuk minder eenvoudig. Uit wat er tot nu toe is binnengekomen blijkt bijvoorbeeld dat in grote delen van het Vechtplassengebied nog geen meldingen zijn gedaan. Is dit een waarnemerseffect, of ontbreken zij daar echt? In het recent verschenen rapport van SOVON over de resultaten van de monitoring van broedvogels in 2010 komt naar voren dat de stand vanaf 1995 ondanks schommelingen constant lijkt,

Vogelwerkgroep het Gooi en Omstreken

maar vanaf 2008 fors is achteruit gegaan. Het is een verschijnsel dat in andere publicaties over inventarisaties wordt beschreven en zich voordoet in het landelijk gebied. Wat de oorzaken daarvan zijn is nog niet vastgesteld. Wat wij ook graag willen weten van onze leden en andere waarnemers is of er sprake is van predatie en zo ja door wie. Eveneens of er broedsels mislukken door interacties tussen soorten. Zo meldde Hillie Hepp dat de eieren van waterhoentjes uit hun nesten werden gegooid door meerkoeten. Een feit dat we nu bij deze tussenstand al kunnen constateren is, dat concentraties van enige tientallen exemplaren vrijwel niet meer voor lijken te komen. Het aantal groepjes van meer dan vijf exemplaren dat is doorgegeven is opvallend klein. De meldingen met meer dan tien exemplaren zijn op de vingers van één hand te tellen.